

ارمغان کهن

دو هفته نامه گردشگری فرهنگسرای مجازی

شماره: ۲ - استان تهران (قسمت دوم) - آبان ۱۳۹۲

جاده های خیس یک از عوامل مهم سوانح رانندگی هستند اما به کار گیری تکنیک های رانندگی ایمن می تواند مانع از آن شود که سرنوشت تان ماشین تان به برخورد با نرده های کنار جاده یا خدای ناخواسته به سقوط از دره ها ختم شود...

- شما می توانید برای کسب مهارت بیشتر و فراگیری نحوه رانندگی صحیح در روزهای بارانی این توصیه ها را به کار ببندید:
- آرام و بااحتیاط رانندگی کنید، به خصوص سر پیچ ها.
- فاصله زیادی را با ماشین جلویی حفظ کنید.
- هنگامی که لازم است توقف کنید یا سرعت تان را کم کنید، به آرامی و ملایمت ترمز کنید.
- هرگز یکباره پایتان را روی ترمز نزنید.
- اگر ماشین تان شروع به لغزیدن کرد، به آهستگی پایتان را از روی گاز بردارید و فرمان را در جهتی که می خواهید جلوی ماشین حرکت کند، بپیچانید.
- از چاله های آب باران دوری کنید.
- در همان مسیری که ماشین های جلویی تان حرکت می کنند، رانندگی کنید.
- بلافاصله از لحظه شروع باران تا زمانی که جاده مرطوب است، سرعتتان را کم، یکنواخت و در حد کنترل نگه دارید. در پیچ ها از سرعتتان بکاهید و به هیچ عنوان به طور ناگهانی ترمز نکنید قبل از سفر

برای داشتن سفری با خیال راحت نکات زیر را قبل از سفر فراموش نکنید:

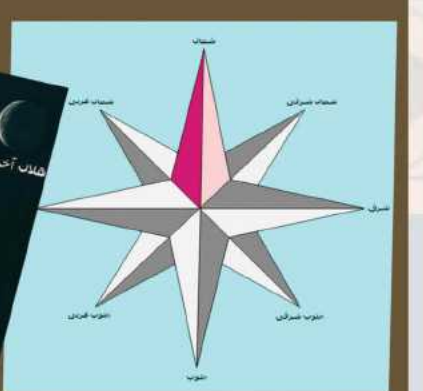
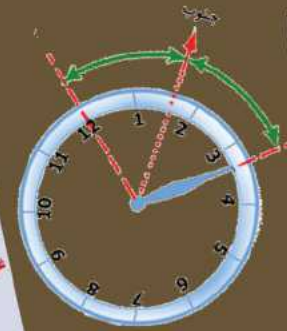
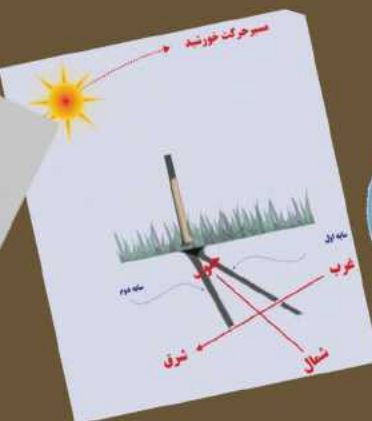
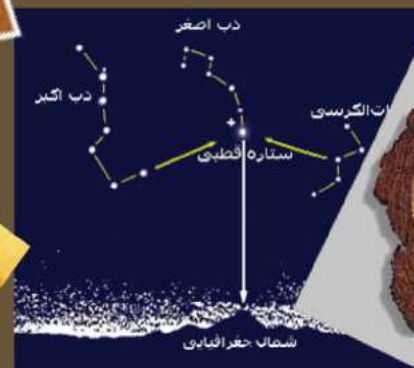
- ۱- قبل از آغاز سفر، لازم است بازدیدهایی را از خودرو خود به عمل آورید. بنابراین پیش از حرکت و روشن کردن موتور، ابتدا فشار باد لاستیک ها را کنترل کرده و دقت کنید لاستیک ها ترک، خرابی و یا ساییدگی نداشته باشند (حتی تایر زاپاس).
- ۲- نشستن روغن، بنزین، آب و مایعات دیگر را به دقت مورد بازدید قرار دهید. از سالم بودن و کار کردن چراغها، اطمینان کامل حاصل نمایید. همراه داشتن آچار چرخ و جک، ضروری است. میزان آب رادیاتور و شیلنگ های مربوطه در قسمت جلویی رادیاتور را بازدید کنید که مسدود نشده باشد. میزان بودن آب باتری، روغن ترمز و کلاچ، وضعیت تسمه پروانه و نشستن لوله های بنزین را کنترل کنید.
- ۳- بعد از روشن کردن موتور، از صحت کار سرعت سنج و سایر وسایل اندازه گیری اطمینان حاصل کنید. از ترمزها و صحت کار آنها، در محل امنی مطمئن شوید. به صداهای غیرعادی و اضافی موتور، توجه کنید. در صورتی که عیب یا نقص مشاهده نمودید، حتماً نسبت به رفع آن اقدام نمایید و چنانچه همه قسمت های خودرو، درست کار می کردند، با اطمینان و آسودگی خاطر، از سفر خود لذت ببرید.
- رانندگی در آزاد راه ها
- رانندگی در آزاد راه ها قواعد ایمنی خاص خودش را دارد. بنابراین اگر در مسیرتان از آزادراه می گذرید، این موارد را با خود مرور کرده یا به سرنشینان خودرو یادآوری کنید.

 - ۱- اطمینان از سلامت وسیله نقلیه (لاستیک ها، چراغ های راهنما، ترمز و...)
 - ۲- خود و دیگر سرنشینان را به استفاده از کمربند ایمنی عادت داده و کودکان را به ضرورت استفاده از کمربند ایمنی به هنگام رانندگی، آموزش دهید.
 - ۳- پس از قرار گرفتن در خط عبور آزاد راه، با توجه به سرعت های مجاز و مشخصات وسیله نقلیه خود (کندرو و تندرو)، در خط تعیین شده حرکت کنید.
 - ۴- در هنگام تغییر مسیر با حفظ فاصله و احتیاط کامل، از چراغ راهنما و آینه استفاده نمایید.
 - ۵- از بیرون نبودن اعضای بدن سرنشینان خودرو در هنگام حرکت، اطمینان حاصل کنید و حواستان متمرکز رانندگی باشد.
 - ۶- سعی کنید در هنگام رانندگی، با سرنشینان خودرو و تلفن همراه صحبت نکنید.
 - ۷- در هنگام نزدیک شدن به محل اخذ عوارض، ضمن امتحان ترمز و کاهش سرعت با توجه به آینه وسیله نقلیه بدون انحراف به چپ و راست ناگهانی؛ در مسیری که قبلاً پیش بینی کرده اید، قرار بگیرید.
 - ۸- در پشت فرمان خودرو، نگهبان جان خود و همسفران باشید و با سرعت مناسب و اعصابی آرام، رانندگی کنید.
 - ۹- جاده همیشه تسلیم راننده و راه باز، وسوسه انگیز است، پس با سرعت غیرمجاز رانندگی نکنید.
 - ۱۰- هنگام سفر، کنار آزاد راه توقف نکنید. با کمی حوصله به نزدیکترین پارکینگ (توقفگاه) می رسید و در صورت ضرورت و نیاز به توقف؛ خودرو را به شانه خاکی راه هدایت کنید.
 - ۱۱- از پاک نمودن شیشه ها و چراغ های خودروی خود غفلت نکنید.
 - ۱۲- از بین خطوط، رانندگی کنید و خط سبقت را برای مدت طولانی اشغال نکنید.

ساخت یک قطب نمای ساده همانطور که می دانید قطب نما از یک عقربه آهنربایی درست شده که قطب جنوب آن رو به شمال می ایستد و جهت شمال را نشان می دهد زیرا که قطب های غیر هم نام به همدیگر نزدیک می شوند . برای ساخت قطب نما کافی است یک آهنربا را به نخ آویزان کرد . پس از آنکه از حرکت ایستاد بديهی است که قطب جنوب قطب نما شمال را نشان می دهد و قطب شمال آن جهت جنوب را . مردمی که در ناحیه مغنسیا (محل کشف سنگ های آهنربا) می زیستند ، می دانستند اگر سنگ های آنجا را به نخ ببندند و بگذارند آزادانه نوسان کند همواره رو به یک سمت و جهت می ایستد و ساخت قطب نما از همین جا به وقوع پیوست . چینی ها خاصیت این سنگ ها را می دانستند و برای پیدا کردن مسیر در سفرهای دور و دراز استفاده می کردند به همین دلیل به آن ، سنگ های راهنما می گفتند . عرب ها قطب نما را از دست چینی ها گرفتند . سپس اروپا آن را از عرب ها به ارمغان برد و در قرن نوزدهم پس از تغییرات بسیار استفاده از قطب نما در اروپا بسیار رواج پیدا کرد . گویا قطب نماهای آن زمان را به این شکل می ساختند که یک سوزن آهنربایی را بر سر چوبی فرو می کردند . آنگاه این چوب را عمود بر وسط چوب دیگر فرود می آوردند . سپس آن را در ظرف پر از آبی به حالت شناور نگاه می داشتند تا آزاد به گرد خود بچرخد و جهت چهارگانه را نشان بدهد . ما هم در این مقاله سعی داریم یک قطب نما با ساده ترین ابزار به روش گذشتگان بسازیم . برای این منظور نیاز به یک سوزن باردار شده داریم . برای مغناطیسی کردن یک سوزن آن را در یک جهت بر روی پارچه ابریشمی ، آهن ربا ، موی سر و یا چاقو بکشید . نکته این کار این است که حتما باید در یک جهت صورت بگیرد . مالش سوزن از پایین به بالا باعث میشود که سوزن نقطه شمال را در نیمکره شمالی نشان دهد . پس از اینکه سوزن باردار شد بایستی آن را به آرامی بر روی آب راکد یا یک ظرف آب قرار دهید . برای اینکار می تونید از دو تکه چوب ، برگ ، و یا چرب کردن سوزن استفاده کنید . پس از طی کردن این مراحل می بینید که سوزن به آرامی می چرخد و جهت شمال را برای شما مشخص می کند . برای باردار کردن سوزن نیز می توانید از باطری استفاده کنید سیمی را به دور باطری بپیچانید و برای چند دقیقه به باطری وصل نمایید . همچنین تیخ های ریش تراشی از چند لایه فتر تشکیل شده اند که می توان آنها را روی هم مالش دار و باردار کرد .

گردآورنده : مسعود رضایی

طبیعت ایران - تهران - سنگان

سنگان از توابع دهستان سولقان، بخش کن از شهرستان تهران است که در ارتفاع ۱۵۰۰ الی ۲۰۰۰ متری از سطح دریا و در دامنه های جنوبی رشته کوه البرز واقع شده است. فاصله این روستا از تهران حدود ۱۷ کیلومتر میباشد. راه دسترسی به روستا نیز از جاده منتهی به امامزاده داوود است. این روستا، از شمال به ارتفاعات گندم چال و چال ناجی، از جنوب به کوه سیاه سر، از غرب به کوه پهن حصار و از شرق به ارتفاعات امامزاده عقیل محدود شده است. کوه های دزد سیاسر، بند بارو، پشت بند، سیاسنگ، گردنه لشکرک و دره های وی یک، ده پیران، در تک، گمک، لرتان و دشت قاضی نیز در اطراف سنگان قرار دارند.

وجود زیارتگاه ها (بقعه متبرکه امامزاده علاءالدین (ع) - بقعه متبرکه امامزاده عماد الدین (ع) - بقعه متبرکه امامزاده قاسم (ع)) در روستا نشان از قدمت زیاد و پیشینه طولانی سکونت در آن دارد. رودخانه سنگان و نهرهای سربندرگاه، دو میان، تچه، آب انبار، دردکان، دشتالو، لرتان، و تاسک بنان، جلوه ویژه ای به روستا بخشیده اند. چشمه های ده پایین، لش، آب انبار، ده میان و آبشار مهره سور که از کوه پشت بند سرازیر می شود، از دیگر دیدنی های طبیعی سنگان است. علاوه بر آن موقعیت ییلاقی روستا از مهمترین جاذبه های گردشگری است که سالانه جمعیت زیادی را به خود جذب می کند. نزدیکی به تهران و آب و هوای مناسب، روستا را به مکان مناسبی برای گذران اوقات فراغت اهالی تهران مبدل نموده است.

قدیمی ترین محله روستا، سنگان پایین در مرکز روستا میباشد، که ورود به روستا از طریق این محله است. بعد ها با توسعه جاده و امکانات و مهاجرت، سنگان بالا، باغدره، سنگان نو و دره تک به مجموعه اضافه شده اند.

آبشار سنگان در شمال غرب روستا واقع شده است. این آبشار ۲۵۷۵ متر از سطح دریا ارتفاع دارد و در شمال آن قله پهنه حصار واقع شده است. اوج شکوه و زیبایی آبشار سنگان در ماه های فروردین و اردیبهشت می باشد. این آبشار در زمستان نیز با یخ زدن شکلی بسیار بدیع و زیبا به خود می گیرد.

برای دسترسی به آبشار سنگان از سمت کرج و غرب تهران پس از میدان دهکده المپیک به سمت شرق در اتوبان همت حدود ۳ کیلومتر طی مسیر می نمایید و از محل میدان دوم شهران بسمت کن وارد می شویم. در ادامه از طریق خیابان کوهسار به سمت امامزاده داوود و پس از حدود ۱۰ کیلومتر در سه راهی به سمت چپ جاده که تابلو جهت سنگان را نشان می دهد حرکت کرده و در مسیر روستای سنگان پایین و آنگاه به روستای سنگان بالا می رسیم. فاصله تهران تا سنگان با اتومبیل حدود یک ساعت است.

بقعه متبرکه امامزاده علاءالدین (ع)

بقعه متبرکه امامزاده علاءالدین علی (ع) در قریه سنگان پایین کن، در قسمت جنوبی میدان اصلی روستا و در مجاورت دو قطعه باغ موقوفه واقع گردیده است. بنای آن شامل یک اتاق قدیمی مربع شکل و یک گنبد مخروطی کوتاه است که با قیر و گونی پوشیده است. سازه بنا خشت و گل است.

بقعه متبرکه امامزاده عماد الدین (ع)

مزار این امامزاده بر فراز کوهی در روستای سنگان وسط (ده میان) بنا شده است. ساختمان آن محقر و به مساحت ۳۵ متر مربع، سبز رنگ و عبارت از یک اتاق و ایوان است و گنبد آن مخروطی شکل و سفید کاری شده است. ضریح بقعه فلزی است.

بقعه متبرکه امامزاده قاسم (ع)

در قسمت غربی ده سنگان بالا، حدود ۴۰۰ متر که از جاده مالرو بگذریم، به بقعه متبرکه امامزاده قاسم (ع) می رسیم که در میان دره ای باصفا، کنار رودخانه و صخره های عظیم کوهستان قرار گرفته است. بنای آن چهار گوش است و ایوانی در سمت مشرق قرار دارد که کلا یک بار توسط مرحوم حاج حسین شهبایی متوفی ۱۳۵۸ نوسازی شده است. سقف بقعه شیروانی و درخت چنار قدیمی از مسافت دور به عنوان شاخص قدمت بقعه است.

برای دسترسی به آبشار سنگان از سمت کرج و غرب تهران پس از میدان دهکده المپیک به سمت شرق در اتوبان همت حدود ۳ کیلومتر طی مسیر می نمایید و از محل میدان دوم شهران بسمت کن وارد می شویم. در ادامه از طریق خیابان کوهسار به سمت امامزاده داوود و پس از حدود ۱۰ کیلومتر در سه راهی به سمت چپ جاده که تابلو جهت سنگان را نشان می دهد حرکت کرده و در مسیر روستای سنگان پایین و آنگاه به روستای سنگان بالا می رسیم. فاصله تهران تا سنگان با اتومبیل حدود یک ساعت است.

گردآورنده : ندا جروقی

عمارت مسعودیه مربوط به دوره قاجار است و در تهران، میدان بهارستان واقع شده و این اثر در تاریخ ۲۷ دی ۱۳۷۷ با شماره ثبت ۲۱۹۰ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. باغ عمارت مسعودیه به دستور مسعود میرزا، ملقب به ظل‌السلطان، فرزند ناصرالدین شاه، در ۱۲۹۵ ق، و به سرکاری رضا قلی خان (ملقب به سراج‌الملک) در زمینی به وسعت حدود ۴۰۰۰ مترمربع و مرکب از بیرونی (دیوان‌خانه) و اندرونی و دیگر ملحقات بنا شده است. در واقع نام این عمارت نیز برگرفته از نام مسعود میرزا به مسعودیه شهرت یافته است. معمار این بنا استاد شعبان معمار باشی و ناظر آن میرزا رضا قلی خانی ملقب به سراج‌الملک است.

عمارت مسعودیه در طول سالهای عمر خود شاهد وقایع بسیار زیادی بود. در جریان جنبش مشروطه با توجه به نزدیکی آن به میدان بهارستان و اختلاف ظل‌السلطان با برادرش مظفرالدین شاه و فرزند او، یکی از پایگاه‌های مشروطه خواهان و مخالفان محمد علی شاه بود. در سال ۱۲۸۷ در نزدیکی این عمارت بمبی دست ساز زیر کالسکه محمد علی شاه منفجر شد که بهانه لازم را برای به توپ بستن مجلس دست او داد. پس از واقعه بهارستان، عمارت مسعودیه نیز به همراه خانه ظهیرالدوله و سایر مشروطه خواهان به رگبار بسته شد.

بنای بسیاری از ساختمان‌های فرهنگی کشور در این عمارت گذاشته شد. نخستین کتابخانه و موزه ملی ایران جایی در گوشه این عمارت برپا شدند. در حدود سال‌های ۱۳۰۴ انجمن معارف با استفاده از یکی از اتاق‌های آن نخستین کتابخانه رسمی کشور را که پایه اصلی و اولیه کتابخانه ملی بود را گذاشت. چند سال بعد نیز یکی دیگر از اتاق‌های آن به عتیقه‌های باستانی که از گوشه و کنار ایران به دست آمده بود اختصاص یافت و در حقیقت نخستین موزه ایران در آن پایه گذاری شد. اشیای عتیقه همین جا در سال ۱۳۱۸ به موزه ملی منتقل شد.

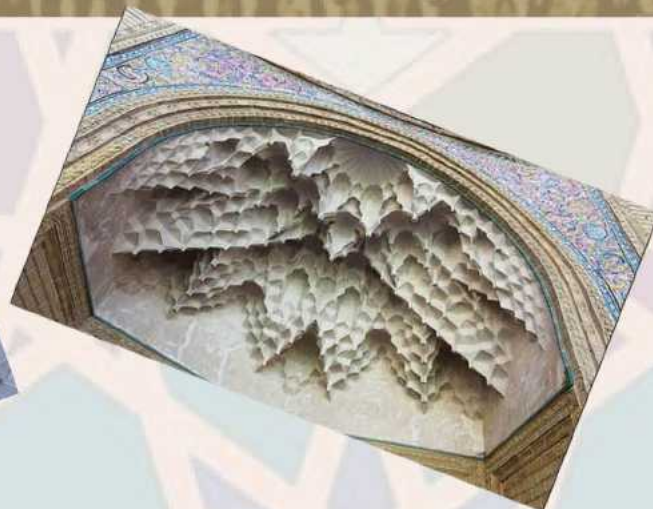
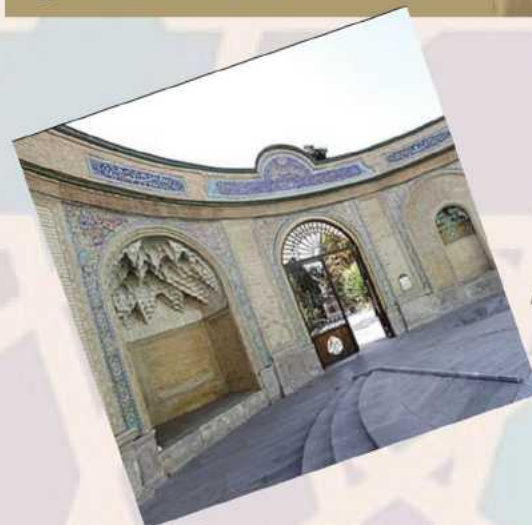
در فاصله سال‌های ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ ش، از عمارت مسعودیه برای مدت کوتاهی به عنوان دانشکده افسری استفاده شده است.

در سال ۱۳۴۵ هجری شمسی با تفکیک وزارت آموزش و پرورش از فرهنگ و هنر، عمارت مسعودیه به وزارت آموزش و پرورش سپرده شد و نخستین وزارتخانه آموزش و پرورش در آنجا مستقر شد.

هیئت وزیران در جلسه ۷۶/۱۲/۱۰ بنا به پیشنهاد وزارت آموزش و پرورش و با استفاده از ماده ۱۱۴ قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۲، تصویب کرد که حق استفاده از عرصه و اعیان ساختمان قدیمی وزارت آموزش و پرورش، واقع در خیابان اکباتان به سازمان میراث فرهنگی کشور واگذار شود. این مصوبه در واقع براساس توافق وزارت خانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی (که سازمان میراث فرهنگی وابسته به آن است) و وزارت آموزش و پرورش صورت گرفت و پس از انجام نقشه برداری و تهیه مدارک لازم، مجموعه به شماره ۲۱۹۰، در تاریخ ۱۳۷۷/۱۰/۲۷ در فهرست آثار ملی به ثبت رسید و حریم و ضوابط آن در تاریخ بهمن ماه ۱۳۷۷ تعیین و تصویب و به مراجع قانونی اعلام شد. عمارت‌های اصلی عبارتند از:

عمارت دیوان‌خانه، عمارت سفره‌خانه (وجه تسمیه آن بر حسب قرینه‌ای است که در کاخ گلستان و در جوار تالار سلام کاخ موزه و تالار آینه است)، حیاط سید جوادی، عمارت سید جوادی، حیاط مشیری، عمارت مشیرالدوله، حیاط خلوت، عمارت خلوت عمارت سر در پیاده‌رو، عمارت سر در کالسکه‌رو، باغ دیوان‌خانه و بناهای جدید از شمال به جنوب

گردآورنده: سعید یساقی

مشخصات: بزرگترین سگسان وحشی است. شباهت زیادی به سگهای گرگی (Alsatian) دارد با این تفاوت که گرگها موهای بلند در قسمت پشت گونه‌های صورت، گردنی کلفت‌تر و کوتاه‌تر، سر پهن‌تر، چشمان مورب و گوش‌های کوتاه‌تری دارند. نوک گوش‌ها نیز مانند گوش سگ تیز نیست و غالباً آنها را سیخ نگه می‌دارند. دم قدری افتاده و صاف است. مانند برخی از سگها آن را به صورت نیم دایره یا بالا نگه نمی‌دارد. موهای قسمت انتهایی دم نیز تیره رنگند. مغز گرگها در مقایسه با سگ حدود ۳۰٪ بزرگتر است. پوزه‌شان بلندتر و قدرتمندتر است و حس بویایی قوی‌تری دارند. در ایران رنگ گرگها معمولاً خاکستری با سایه‌ای سیاه رنگ است. ولی گرگهایی به رنگ زرد یا قرمز در بعضی از مناطق و حتی در یک دسته گرگ مشاهده شده است. توله گرگها نیز اغلب سیاه رنگند ولی با بالا رفتن سن رنگ آنها تغییر می‌کند. تا مدت‌ها پیش گرگها را اجداد سگهای اهلی می‌دانستند ولی در حال حاضر برخی از محققان به این نتیجه رسیده‌اند که سگها از گونه‌های جداگانه به نام *Canis familiaris* هستند. اندازه‌ها: طول سر و تنه ۱۲۰ تا ۱۶۰ سانتی‌متر، دم ۲۳ تا ۵۰ سانتی‌متر، ارتفاع ۷۰ تا ۱۰۰ سانتی‌متر، وزن ۲۵ تا ۷۰ کیلوگرم.

زیستگاه: در تمام زیستگاه‌های ایران اعم از جنگلی تا دشت‌های باز مناطقی بیابانی زندگی می‌کند.

پراکنندگی: در اکثر مناطق کشور مشاهده می‌شود.

پراکنش جهانی: آمریکا، اروپا و آسیا. گرگ و روباه بعد از انسان بیشترین پراکنندگی طبیعی را در بین پستانداران زمینی دارند.

عادات: شبگرد است ولی گاهی در روز نیز مشاهده می‌شود. معمولاً در گروه‌های فامیلی زندگی می‌کند. تعداد آنها به ندرت از ۱۰ گرگ تجاوز می‌کند. هر گروه شامل یک جفت نر و ماده بالغ (معمولاً تمام عمر را با هم زندگی می‌کنند) و بچه‌های همان سال و یا سال‌های قبل است. معمولاً گرگ نر که گرگ آلفا نامیده می‌شود هدایت گروه را برعهده دارد، این گرگ برنامه‌ریز و راهنمای حرکت است و در شرایط مختلف کنترل گروه را برعهده دارد. گرگ آلفا با ژست‌های مختلف، برتری خود را بر دیگران نشان می‌دهد. بقیه افراد گروه حرکتهای او را کاملاً تقلید (کپی) می‌کنند. سرگروه ممکن است تا چند سال برتری خود را حفظ کند. کم شدن غذا، دعوای داخل گروه و زیاد شدن جمعیت از عوامل پاشیده شدن گروه است. گرگها حیواناتی بسیار پرتافت و خستگی ناپذیرند. سرعت عادی آنها ۸ کیلومتر در ساعت است ولی قادرند با سرعت ۵۵ تا ۷۰ کیلومتر و با پرش‌هایی حدود ۵ متر به مدت ۲۰ دقیقه بدونند و مسافت‌هایی حدود ۲۰۰ کیلومتر را در یک شبانه‌روز با سرعت کمتر طی نمایند. جابه‌جایی گرگها زیاد است. در بهار و تابستان معمولاً اوایل غروب تحرک خود را آغاز می‌نمایند و صبح زود به لانه و یا استراحتگاه (مکانی که بچه‌ها بازی می‌کنند) مراجعت می‌کنند ولی در زمستان به مناطق دورتر می‌روند و نیازی به مراجعت ندارند. در لابه‌لای انگشتان گرگها غدد مترشحه بو وجود دارد که در برقراری ارتباط بین گله گرگها و پیدا کردن یکدیگر نقش مهمی را ایفاء می‌کند. گرگهای پیر که قادر به همراهی گروه نیستند به تنهایی زندگی می‌کنند. حس بویایی گرگها بسیار قوی است. آنها قادرند از فاصله ۲/۵ کیلومتری بو را تشخیص دهند. معمولاً طعمه خود را به وسیله بوی مستقیم و یا تعقیب بوی به جای مانده در رد طعمه پیدا می‌کنند. صدای گرگ شباهت زیادی به پارس سگ دارد. گاهی اوقات به خصوص در فصل جفت‌گیری زوزه‌ای بسیار طولانی و غم‌انگیزی سر می‌دهند که در مناطق باز از فاصله ۱۶ کیلومتری برای انسان قابل شنیدن است. لانه فقط برای تولیدمثل مورد استفاده قرار می‌گیرد و به وسیله یک یا چند راه خروجی که طول آنها ممکن است به ۲ تا ۴ متر برسد با سطح زمین ارتباط دارد. این لانه ممکن است سال‌های متمادی مورد استفاده قرار گیرد.

غذا: از علف‌خواران بزرگ نظیر قوچ وحشی، کل‌بوز، آهو، مرال، شوکا، و نیز از مهره‌داران کوچک و پرندگان تغذیه می‌کند. در موقع کمیابی طعمه، از لاشه حیوانات و مواد گیاهی نیز استفاده می‌کنند. در منطقه حفاظت شده مراکان واقع در آذربایجان غربی، در فصل تابستان علیرغم مراقبت‌های انجام شده تعدادی گرگ به مزارع هندوانه هجوم آورده و از بهترین هندوانه‌ها تغذیه می‌کردند. در مناطقی که جانوران طعمه نابوده شده‌اند به دام‌های اهلی نظیر گوسفند و حتی اسب و الاغ حمله می‌کنند. گرگها طعمه خود را از طریق تعقیب کردن و معمولاً با همکاری یکدیگر شکار می‌کنند. قبل از حمله وضعیت تک‌تک حیوانات گله را بررسی می‌کنند و پیرترین، ضعیف‌ترین و مریض‌ترین حیوان را برای شکار انتخاب می‌کنند. پس از شکار چند روز در کنار طعمه خود به استراحت می‌پردازند و سپس برای به دست آوردن غذا به محل جدیدی می‌روند. به جز مواردی خاص تاکنون مدرک مستدلی مبنی بر حمله گرگ به انسان دریافت نشده است. طبق بررسی‌های انجام شده اکثر حملاتی که به گرگ نسبت داده می‌شود توسط سگ انجام گرفته است.

تولیدمثل: جفت‌گیری در اکثر مناطق در فصل زمستان انجام می‌گیرد، در زمان مقاربت برای مدتی قادر به جدا شدن از یکدیگر نیستند. معمولاً نر و ماده غالب به دیگر اعضای گروه اجازه جفت‌گیری نمی‌دهند. پس از جفت‌گیری نر و ماده به طور مشترک شروع به تدارک محل زایمان می‌کنند. معمولاً دو محل را برای لانه انتخاب می‌کنند تا به مجرد احساس خطر بچه‌ها را به دندان گرفته و آنها را به لانه دیگر منتقل کنند. پس از حدود دو ماه یک تا ۱۰ (معمولاً سه تا شش) بچه می‌زاید. گرگ نر مسئولیت تهیه و آوردن غذا برای ماده و بچه‌ها را به عهده دارد. آنها از غذای نیمه هضم شده که گرگ نر بالا می‌آورد استفاده می‌کنند. بچه‌ها در موقع تولد کور هستند و بعد از حدود ۱۲ روز چشم باز می‌کنند. رنگ آنها معمولاً تیره است. بعد از سه هفته بچه‌ها در جلوی لانه مشاهده می‌شوند. وابستگی آنها به پدر و مادر که به طور مشترک از بچه‌ها مواظبت می‌کنند حدود شش ماه است. معمولاً گرگها در ۲۲ ماهگی به سن بلوغ می‌رسند. طول عمر در اسارت حدود ۱۶ سال و در طبیعت حدود ۹ سال است.

وضعیت فعلی: گرگها دشمن طبیعی خاصی ندارند. در سال‌های اخیر بر اثر کم شدن طعمه، تعقیب با وسایل نقلیه موتوری، شکار، تله‌گذاری و استفاده از طعمه مسموم، در اکثر مناطق کشور جمعیت آنها به شدت کاهش یافته و در برخی از نقاط به طور کامل نابوده شده است. با وجود این در حال حاضر در اکثر مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست که هنوز جمعیت‌هایی از آهو، قوچ و میش در آنها وجود دارد تعداد به نسبت مناسبی گرگ مشاهده می‌شود.

گرد آورنده: فاطمه هانی

در کل، گرگ‌های جهان از نوع گرگ‌های خاکستری شناخته می‌شوند و ۱۳ زیرگونه از گرگ‌های خاکستری در جهان وجود دارد.

● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>
● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>	● <i>Canis lupus</i>

نروید بر زمین هرگز گیاهی که ننوشته ست بر برگش دوایی
(نظامی)

خاکشیر یا خاکشی یا شفتوک یا خاکشور یا خاکژی گیاهی است از تیره صلیبیان به ارتفاع ۲۰ سانتی متر الی یک متر که به طور خودرو در باغها و صحراها می روید. دارای برگهایی با بریدگی زیاد و گل های زرد روشن از تیره شببو می باشد. از نظر تنوع دو نوع دارد؛ یکی تلخ که دانه های آن ریز و رنگ هایش مایل به سرخی است و گونه دیگر شیرین که دانه های آن بزرگ تر بوده و رنگش سرخ تیره می باشد. هر دو نوع گیاه یاد شده در اغلب نواحی ایران مخصوصاً دامنه های جبال البرز و در بیابانها رشد می کند.

خواص خاکشیر:

دانه های خاکشیر اندکی ضد عفونی کننده، ضد کرم و تب بر هستند جوشانده خاکشیر برای رفع اسهال های ساده، دفع سنگ کلیه و رفع ترشحات زنانگی مفید است. خاکشیر ادرار آور، تب بر، بازکننده صدا و التیام دهنده زخم و جراحات است. سرخک و مخملک را دوا می کند.

برطرف کردن جوش های صورت و التهاب کلیه است.

برای رفع بیماری های نفرس، ورم گوش و دستگاه تناسلی، گرفتگی ادرار، دل مالش، دل ضعفه، مفید است برای از بین بردن کبیر و التهابات پوستی از خاکشیر استفاده کنید.

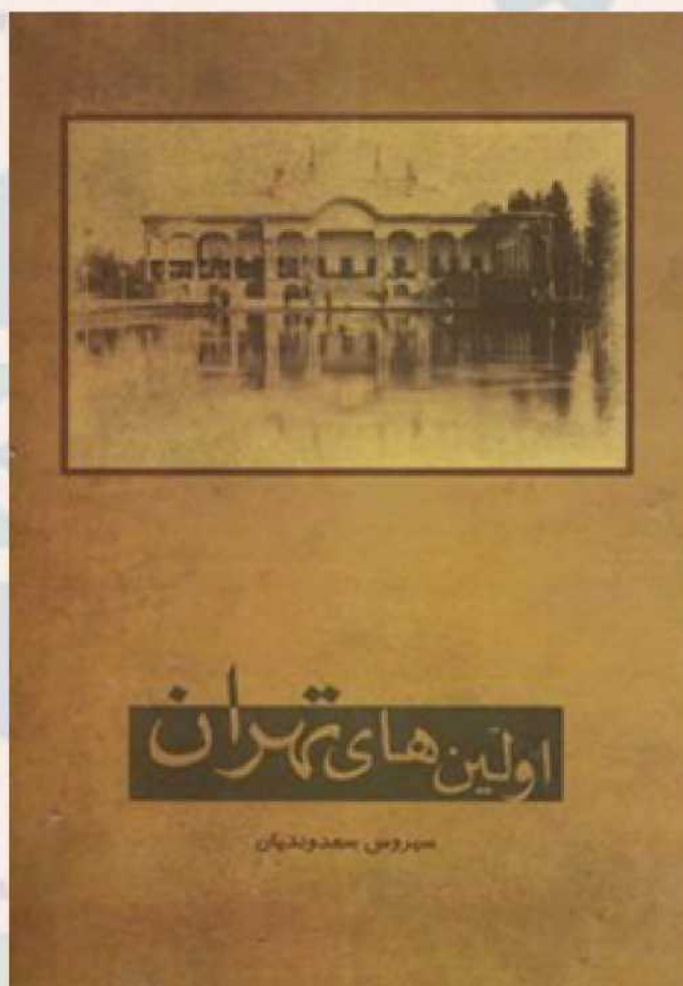
از گلها و برگهای گیاه می توان برای رفع بیماری ناشی از کمبود ویتامین E استفاده کرد.

خاکشیر دارای تعدادی اسید چرب مانند اسید لینوئیک، اسید لینولنیک، اسید اولئیک، اسید پالمیتیک و اسید استئاریک است.

توجه: بعضی از افراد هنگامیکه خاکشیر می خورند ممکن است سردرد بگیرند اینگونه اشخاص باید خاکشیر را با کتیرا بخورند.

یکی از نکات مهمترین در شستن خاکشیر و ریگ شور کردن آن است. معمولاً در هنگام خرید خاکشیری را انتخاب کنید که کمتر ریگ و خاک داشته باشد تا شستن آن آسان تر باشد. برای شستن آب روی خاکشیر ریخته و از دو طرف که ترجیحاً پلاستیکی باشد مثل سطل های کوچک ماست استفاده کنید ظرف پلاستیکی خیلی بهتر شنه های ریز را در کف خود نگه میدارد و سپس چندین بار با کمی صبر و حوصله خاکشیری را که آب روی آن است از ظرفی به ظرف دیگر ریخته و ریگ ته آن را خالی کنید در این فاصله آب روی خاکشیر را نیز تعویض کنید تا کاملاً آب روی آن شفاف و ریگهای آن کاملاً شسته شود.

گرد آورنده : فرشته ستوده

نگارش کتاب اولین های تهران به قلم سیروس سعدوندیان است که در چهار فصل به سراغ تهران قدیم می رود. فصل اول. مربوط به اولین روزنامه تهران یعنی وقایع التفاقیه است.

فصل دوم. از چند و چون شروع پاره ای مدنیات است.

فصل سوم. از شروع سینما در تهران و اولین آگهی های تبلیغاتی در آن حوزه صحبت میکند.

فصل چهارم. دو خاطره از دو حرکت اجتماعی به قلم دو تن از نارضایان زمانه را بازگو میکند.

فصل اول درج وقایعی از تهران که در روزنامه وقایع التفاقیه چاپ شده است.

فصل دوم کتاب هم یکی دیگر از فصول جالب کتاب است. عناوینی چون نخستین طرح ترافیک تهران ، نخستین کمیسیون پزشکی ، نخستین

مدرسه و گالری نقاشی ، نخستین آموزش رایگان زبانهای خارجی ، نخستین نشریه دو زبانه و سه زبانه ، تشیع مردگان از بازار ، نخستین نگاه

معاملاتی و کاریابی ، نخستین پست امداد پزشکی و سایر موارد جالب و خواندنی دیگر منتظر شماست.

گردآورنده: سحر موسوی از وبلاگ

<http://safaridigar.blogfa.com>

همکاران این شماره

سردبیر : فاطمه هانی

نویسندگان : ندا جروقی - سحر موسوی - فرشته ستوده - مسعود رضائی - محمد قاسمی - محمد رسول زاده - سعید یساقی

صفحه آرا : فاطمه هانی

در شماره های بعدی ارمغان کهن از بهترین نوشته ها، عکس های ارسالی شما در زمینه گردشگری استفاده خواهد شد. برای این منظور مطالب خود را به ایمیل armaghan@farhangsara.net ارسال کنید.

کلیه حقوق این دو هفته نامه متعلق است به فرهنگسرای مجازی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، برای استفاده از این مطالب ذکر منبع الزامیست